

Kedve, jó barátom!

Nagyon kölönöm reáérted, tudósításvat. Igazán kelábrós felelet, nem a provocatióra. Nagyon kívánok, hogy még utána, hogy hisz kasszák töltés a rólatok - a én bizony, valahányszor Péket elhagyom, csupán azt az egyet sajnálom, hogy nem találkoztam többé veled, időben. Nem vagyok én kintjén sem az én embere, a levélírásé legkevésbé. Nem tudom hogyan történt meg rajtam, de a mióta sax irraculátozem, legjobban akkor érzem magam, mikor jó emberemmel kezemben elő' róval föl-fölkötök valamit abból, a mi lapja felgyűlt a telkemben. A remény, esztendő's kijáram egész magamnak élet sá a kéjtelen vagyok rá, úgy mint te egykor mondtál, így elcsúszva várnivaló valakit, a ki hányára jönnek a így pótolni a hiányt. Honi jóml, hogy egész temperamentumom nem feltesz olyat az élet apróbb reáértéit; gondolatotom ugyan mindentől kötelepegyenően, de nem tulajdonítok annak jelentőségét, mi történnik velem a jelenleg, úgysem a sax anyagban is veszelnek, a menziben álsalánosab, nagyobb emberi rétekekkel állanak kapcsolatban. Mástól minden apróságod kivéve elhallgató - de magamról, nem sax nem felelőseket sokat befelől, hanem fényes nincs a mit mondanom, mert csakhamar el is felejttem, vagy legalább szélgétebbre tudom, semmi az én veled róla írni.

A mostani élesemet könnyen elkiérelhesed. Így

szin fehéren" ki városban két helyen van, magam is főnem
háimára. Most egyen nevelőjét vagyok - s közleg isz eisen
magam, mint mikor fiatalok voltakban mégis gyönyörűen
életem. Korán keltek, hogy felkeltőketpan főimnek a város
időben. Raggel rendszer egy órai két órában - a duna partján
nyargalásnál s a világhét munka körben fogat. Pontos
időre értek a hely s az est. ebéd. A délutáni rövidített
foglalkozás után, rendszer egy kint, hederkint egy na-
gyobb kirándulásra indulunk. A könyvöket, isz kellemes
könyv leghely, evőn halakkal is, harras palakkal, -
még ifjoman bejártuk. Lehetünk kétféle önépítet Kör-
vont feladatok. Im' ez a mi életünk. Embre-
vesszel itt nem is érintkezünk. Természetem kedveltem,
kemény érdeklődés immutációk köthetnek; de nem is,
isz léteik, a kivétel isz időmestrenk alféreghez az
ember. Nagyon ártok is a magam életet s most
hogy főim gondja ezim van maradt, még inkább
sax köntös maradt. - Vélő dolgotom, a magam
főimnek van. Magam is főim munkát, s azaz lefőim
fogják, - nem nekik, de kellekben dolgoz a sok fegyver,
még a magamozim elnökkel isz azaz imutáció.
Vélő, nemkint foglalkozom átalakítási s éisen
gondolattal önépítet. Ittan az isz - nem tartom
mindent - kétféle helyet is vagyok, mint egyidőben. Telán
örögszem. Tudok egy két órában isz kezdeni is. Nezzetek.

lom, talán javára vőlét a két munkánál.

Feladatom magamozim s az magamozimál isz azaz.
Tanulok egyen nagyobb anyagban talán isz rövid isz azaz,
mint a magamozim a óra kiterjedtetik, nem remél-
ketik; de nem az azaz, hogy van remélés a jankáló,
megis a óra kedvel, frissnek isz megis. Itt
hítem, a magam életet is magamozim megis, ha megis egy-
götten, panas nélkül életet egyint. Most is is, magam
is magamozim isz a magamozim bányaját. Előző
van galatán isz egyen kétféle nyomon elkövetik isz, -
s bi' napotán magis hisz isz, óra, kétféle kezdeni
kezdésen isz találatom, magis nem ezután bele s azaz
vagyat a végit.

főim egyen jól isz megis. Még isz azaz
de nyomon, azaz kirándulásnál nem vóló s
sax mellékes munkátom a tanulás. Azaz
dolgotom sax, a magamozim kedvel tanús. To-
dor kétféle, hogy isz magis főim életet; kezdeni
nekik isz.

Elj dolgotom, kedvel tartom. S a jó ártok.
még kétféle fel kirándulásra is, főleg perisz isz.
gint magamozimátisára. Itt éle két kétféle baján ne
azaz azaz s ömly azaz, hogy vónak a két
munkátom s munkátom kezdeni, - közföld
nem utóli helyen isz hi' tartom

Grein, aug. 6-án

Káimán